

Branko Vujasinović

(1927. – 2018.)

24. siječnja ove godine napustio nas je inženjer Branko Vujasinović.

Cijeli je svoj radni vijek, ali i svoje umirovljeničke dane, posvetio vodnom gospodarstvu. Zahvaljujući njegovom radu popunjene su mnoge praznine u povijesti hrvatskoga vodnoga gospodarstva.

Branko Vujasinović, sin trgovca Marka i majke Andrine, rođ. Brechtel, rođen je u Glini 23. siječnja 1927. godine. U Glini je završio pučku školu. Prva tri razreda gimnazije pohađao je u Klasičnoj gimnaziji u Srijemskim Karlovcima. Školovanje mu je bilo prekinuto nakon tragične smrti oca, 1941. godine, kada s mlađom braćom odlazi u očev rodni kraj u sjevernoj Dalmaciji. Krajem ljeta 1942. godine vraća se u Glinu te se, po završenoj gimnaziji, u jesen 1943. godine upisuje na Geometarski odjel Srednje tehničke škole u Zagrebu. Diplomirao je u lipnju 1947. godine i zaposlio se u Geozavodu u Zagrebu. Te godine nije uspio upisati Građevinski odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu zbog tadašnje uredbe da diplomirani tehničari ne mogu nastaviti školovanje na fakultetu, ali se već sljedeće godine upisao na izvanredni studij na Geodetskom odjelu Tehničkoga fakulteta u Zagrebu. Diplomirao je 1955. godine obranivši diplomski rad **Zajedničko izjednačenje triangulacije i poligonometrije metodom posrednih opažanja**.

Od 1952. godine radi u Uredu za triangulaciju, a od 1953. do 1957. godine u Vodnoj zajednici Krapina. U travnju 1957. godine zaposlio se u poduzeću Projekt u Zagrebu kao inženjer te radio na trasiranju i projektiranju regulacija rijeka i potoka, odvodnjavanja i navodnjavanja. Suradivao je na izradi Vodoprivredne osnove srednje i donje Save, a poslije poplave Zagreba, 1964. godine, trasirao je i radio projekte za nove nasipe uz Savu oko Zagreba. U Wageningenu u Nizozemskoj je 1966. godine nekoliko mjeseci proveo na poslijediplomskom tečaju o drenaži i odvodnjavanju te se vratio s novim spoznajama.

Od 1967. do 1975. godine radio je u Direkciji za Savu, odnosno Općem vodoprivrednom poduzeću (OVP) Zagreb, u kojem nastavlja raditi sve do odlaska u mirovinu 1987. godine.

Godine 1970. bio je na višemjesečnom stručnom putovanju po SAD-u na pregledu izvedenih radova iz područja vodogradnje, obrane od poplava, odvodnje i melioracije, regulacije rijeka i uređenja ušća velikih rijeka te izgradnje velikih hidrocentrala. Prema ugovoru Direkcije za Savu s Elektroprojektom iz Zagreba, u razdoblju od 1974. do 1976. godine radio je u Iranu u Jiroftu, oko 1300 kilometara jugoistočno od Teherana, na poslovima nadzora na kompleksnom hidromelioracijskom projektu.

Inženjer Vujasinović je sudjelovao na brojnim konferencijama i stručnim skupovima te bio aktivan član Društva geodeta, Društva građevinskih inženjera i tehničara, Društva za odvodnju i navodnjavanje i Društva hidrologa. Za svoj je rad primio niz priznanja: 1966. godine spomen-diplomu za dugogodišnji uspješni rad u geodetskoj struci, 1986. godine povelju Saveza građevinskih inženjera i tehničara Jugoslavije za izvanredne zasluge na razvoju građevinarstva te 2003. godine priznanje za doprinos u radu i razvoju Hrvatskoga društva za odvodnju i navodnjavanje.

U mirovinu je otišao 30. lipnja 1987. godine, a te mu se godine rodio i unuk Danko, sin njegove kćeri Jagode.

Njegov prvi povijesno-gospodarski članak **Historijat hidrotehničkih i melioracionih radova u dolini rijeke Save**, objavljen je 1970. godine u zborniku **Savjetovanja o Posavini**, održanom u Zagrebu, a nakon odlaska u mirovinu s puno je ljubavi i entuzijazma sustavno prikupljao podatke iz povijesti vodnog gospodarstva, povijesti gradnje cesta i željeznica, podatke o biografijama osoba koje su radile na tim i sličnim poslovima.

Do tada se uglavnom pisalo o projektima i izvedbi vodograđevnih radova, a vrlo su se rijetko spominjala imena onih koji su te projekte zamislili, izradili projektnu dokumentaciju, izvodili ih i gradili.

Kroz višegodišnji rad on je prikupio opsežnu građu u knjižnicama, arhivima i institucijama, pregledao brojne knjige, stručne časopise, članke u dnevnim, tjednim i

mjesečnim novinama, istraživao u arhivima i knjižnicama (Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu (HDA), Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici (NSK), tehničkoj arhivi Hrvatskih voda u Zagrebu i brojnim drugim institucijama, enciklopedijama, leksikonima, hrvatskim, slovenskim, austrijskim, mađarskim, njemačkim, francuskim biografskim leksikonima, radovima povjesničara hrvatske gospodarske povijesti i dr.

Rezultati tog rada vidljivi su u njegovim brojnim objavljenim radovima u stručnim časopisima te u dvije knjige: *Istaknute osobe u hrvatskom vodnom gospodarstvu kroz povijest* te *Upravno i poslovodno osoblje na željeznicama u Kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji do 1918.* koje su objavljene 2007. godine. Suradivao je i u Leksikografskom zavodu „Miroslav Krleža“ u ediciji Hrvatski biografski leksikon na izradi biografija za zaslužne osobe iz područja građevinarstva i kulturne tehnike.

Inženjer Vujasinović je bio inicijator rubrike *Iz povijesti vodnoga gospodarstva* u časopisu *Hrvatske vode*. Za časopis Hrvatske vode je, uz radove iz povijesti vodnoga gospodarstva, napisao i nekoliko prikaza knjiga, a jedna od njih je bila i knjiga Ulricha Pfammattera: *The Making of the Modern Architect and Engineer,*

The Origins and Development of a Scientific and Industrially Oriented Education.

U katalogu NSK-a navedeno je njegovih 77 radova. To je samo dio onoga što je napisao. Suradivao je u brojnim časopisima. *Hrvatske vode, Hrvatska vodoprivreda, Građevinar, Petrinjski zbornik, Ceste i mostovi, Geodetski list, Geografski horizont, Hrvatska revija, Hrvatski zemljopis, Ekonomska i ekohistorija* samo su neki od njih.

Istraživao je i rodoslovlja. Izradio je rodoslovna stabla Vujasinovića, Lovraka, Nadvornika, Jurjevića, Brachtela, Strojnyja, Tauscha i Oreba.

Supruga Đurđica bila je kćer Mate Lovraka. Njena ga je smrt jako pogodila. Ipak, nakon nekog vremena smogao je snage i nastavio s radom na svojim istraživanjima i člancima.

Branko Vujasinović je bio iznimno zanimljiv sugovornik, osoba od koje ste mogli puno naučiti, uvijek vedar i spreman za šalu.

Svima nama koji smo s njim surađivali i poznavali ga, članovima obitelji i prijateljima beskrajno će nedostajati. Zbogom i veliko hvala, gospodine Branko.

Počivajte u miru. ■

Branka Beović, dipl. ing. građ.